

Előfizetési árak:

Postán küldve, vagy helyben házhoz hordva:
Egész évre . . . 6 frt — kr.
Félévre . . . 3 frt — kr.
Évnyegyedre . . . 1 frt 50 kr.
Az előfizetési pénzek bérmentesen a kiadóhivatalhoz s legcélszerűbben postai utalvánnyal küldendők.

Ismeretlen kézből jött cikkeknek nem közlünk, s csak bérmentes leveleket fogadunk el.

Szerkesztőségi iroda és kiadóhivatal: Deés megyeház.

SZOLNOK-DOBOKA.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDÁSZATI ES SZÉPIRODALMI HETILAP.

„Szolnok-Dobokamegye” hivatalos közlönye.
s a megyei gazdasági egylet

Megjelenik minden vasárnapon.

A lap szellemi részét érdeklő levelezések a szerkesztőséghez intézendők.

Hirdetési díjak: Egy 30 négyzetű centimeter tért elfoglaló egyszeri hirdetés díja 50 kr., ezen fölül 60 négyzetű centimeterig 1 frt s így minden megkezdett 30 négyzetű centimeternyi tér többlet után 50 kr. számíttatik. Kedvezményül 4—10-szeri beiktatásnál 50%, 11 és többszöri beiktatásnál 100%-nyi díjengedés. Bélyegilleték minden beiktatásnál 30 kr. számíttatik.

Kéziratok vissza nem adatnak. Nyilttéri rovatot nem nyitunk.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„Szolnok-Dobokára.”

Uolsó előtti számunkat veszik olvasóink. Nemsokára befejezzük tehát pályafutásunk második évfolyamát, hogy a harmadik évfolyamban feladatunkhoz kétszerezett és újult erővel kezdhesünk. Ez azon időszak, midőn a szerkesztő „boldog karácsoni ünnepek” kívánása mellett olvasóit az előfizetések megújítására emlékezteti. Nem is hosszadalmaskodunk tehát üres frázisokkal, rátérünk egyenesen a dologra, felkérvén, hogy kik lapunkat eddig pártolni szívesek voltak, támogatásukat jövőre se vonják meg, s előfizetőinket még mások toborzása által is szaporítani sziveskedjenek.

Az előfizetések egész évre 6 frttal, félévre 3 frttal és évnyegyedre 1 frt 50 krral kiadóhivatalunkhoz (Deés, megyeház) intézendők.

A „SZOLNOK-DOBOKA” szerkesztősége.

Tisztujtási mozgalmak!

Deés, 1877. decz. 21.

(o. z.) Tisztujtási ügyek azok, melyek ma a kedélyeket élénkítik, s melyek mindenkiünket lázasan érdekelnek. A mai nappal léptünk a cselekvés terére.

Elsőben a szabadelvű párt tartotta gr. Bethlen Sándor elnöklété alatt értekezletét, az „Angol”-hoz czimzett vendéglő nagy termében, hol csakis a ki-

jelölő bizottságba küldendő tagok felett történt megállapodás, a párt ugyanis gr. Vass Ádám, Földváry József és Voith Miklós urakba helyezve bizalmát, felkérte őket e tisztség elfogadására.

Délután három órára főispánunk hivta össze a megye választó közönségét egy magánjellegű értekezletre, melynek czélja volt: alkalmat nyújtani a választó közönségnek, hogy a választandó, illetőleg a kijelölendő egyének iránt hazafisága és hivatali képessége alapján szabadon nyilatkozzék, és ezzel alkalmat nyújtson a még tisztséget nem kért, de a közbizalom által felhívott egyéneknek pályázati kérvényük beadására, melynek határideje, — a főispán urnak-szobeli ígérete alapján — a kijelölő bizottság működésének megkezdéseig, tehát folyó hó 26-ig lett meghosszabítva.

Ez értekezletről néhány érdemleges szót.

Az értekezlet folyama alatt felmerült azon nevezetes kérdés, mely szerint annak eljárása hivatalos alakba önteni czéloztatott, talán hogy így és ezáltal a folyamodók névsora napvilágot lásson és semmivé legyen téve a kandidáló bizottság cselekvési szabadsága. Tiszteljük mi e „nézetet”, bár nem kérünk belőle, de nagy aggodalommal nézhettük volna az általa teremtett zűrzavart, mikor ez értekezlet, czéljától eltérve, nem csak jelölt a kandidáló bizottság helyett, de még választott volna is a választó közgyűlés helyett. Ne kívánjunk több jogot az adottnál.

Az ügyek azonban főispánunk által, kijelentésével annak, hogy az értekezlet czélja más, mint jó szándékú tanácsadás, nem lehet: rendes medrükbe visszatereltettek.

Behatott szívembe s kérlelhetetlenül
Lelkem nyugalmanak mély sirját megásta.
Miért is jöttem e szomorú sirkertbe,
Hol a szenvedések emléke feltárul? . . .
Hisz feledni vágytam, hogy ragyogó lelked
Nem az én szívemet választá oltárul.

Itt állunk borongón: — én, te s a sirkereszt;
Szerelmed van erre aranyból kimetszve —
Oh de a hideg kö nem érti, nem érzi,
Hogy mily forró szív van tövébe temetve.
Élted boldogsága hanyatlott itt alá;
Vágyaid s reményid magasztos világa
Azért hajlik úgy rá bus, csüggeteg lelked,
Mint a sirhalmokra szomorú fűz ága.

Beszélgetünk együtt s csak örökös panasz,
Mi feljár lelkedből hervadt ajkaidra —
Látd én nem emelek a mult ellen vádat
S nem hívom az eget sötét átkaimra: —
Oh pedig szenvedtem én is igen sokat,
Többet, mit gyöngé szív elviselni képes;
Mert a kit szerettem forrón, lángolóan —
Az a te szenvedő, hideg márvány-képed.

Azt mondod, hogy a szív csak egyszer virágzik,
S hahogy gyöke szárad, többé nem virulhat,
S midőn szerelmedért esdőn rád tekintek
Szemed az átkulesolt köre könnyűt hullat;
De látd a szív is csak olyan repkény,
Mely ha uj törzsre lel, mohón fut reája:
Engedd hát hogy legyen e hideg kö helyett
Régi szerelmednek szenvedő fejfája!

Breán Kázmér.

Aztán az egyes állomásokra jelölések tétettek.

Nem vagyunk képesek, de szükségét se látjuk az egyes állásokra, jelöltekül felajánlottak névsorát közölni, miután e névsor a kijelölő bizottság cenzuráján sok változásokon mehet át, amnyit azonban előre is jelezhetünk, hogy ellenjelölt nélkül két állásra tétetett ajánlat, az alispánságra Szarvadi Pált, a főjegyzőségre br. Diószegi Gézát nagy éljenek közt jelölték ki; mindketten a régi gárda edzett bajnokai. Szivünkől óhajtjuk, legyenek megválasztva is.

Nem mulaszthatjuk el örömmel jelezni azt is, hogy egy a párt, valamint a főispáni értekezleten a volt Dobokamegye és Szamosujvár városa nagy számban volt képviselve, mely körülmény élénk érdekeltségöknek kétségtelen bizonyítéka.

Megyei élet.

A közigazgatási bizottság ülésterméből.

(Vége.)

A megye tiszti ügyésze referálta Rácz László volt megyei alszámvevő abbéli kérését, hogy miután a királyi tábla által az ellene hozott büntető ítélet megsemmisített, állomásába visszahelyeztessék. Javasolta is az ügyész ur, hogy Rácz kérésének hely adassék, azonban szavazásra kerülén a dolog, a javaslat teljesen elesett, mert azt a bizottság egyetlen tagja sem pártolta. Felirat intéztetett azonban belügyminiszter urhoz, az 1870-ik évi XLII. t. cz. 66. §. c. pontja magyarázata iránt, mivel e §. arról, hogy vajjon, a ki egy bűnygyben csak bizonyítékok elégtelensége miatt mentetett fel, rehabilitálható-e úgy, mint az, a ki teljesen ártatlannak nyilvánított, nem intézkedik.

Hogyan lehet kövér hivatalhoz jutni?

Vége.

A negyedik eszköz: a szép hölgyek rekom-mendációja. — Csodálatos rábeszélő tehetséggel bir minden szép hölgy, hogy fiatal embert a hivatalba s a hivatalból a — papucs alá akar juttatni. Merő könyörületből teszi, mert mitsem ohajt inkább gyöngéd szíve, mint felebarátját boldogítani. Egy pár fekete, barna vagy világoskék hölgy szemnek beszéde sokkal nagyobb hatással bir, mint Ciceró vagy Demosthenes legragyogóbb szónoklata; oly régi igazság ez, melyről a hivatalnokok seregének legalább kétharmada világos tanúságot tehet.

Az ötödik eszköz: a hízélgés. Hízélgelni annyit tesz, mint valakinek önszeretetét megcsalni, midőn oly tulajdonokkal ruházzuk fel őt a minőkkel nem bir, vagy jobb tulajdonait szerfelett dicsérjük s a legkiáltóbb világításba állítjuk. Csak arra kel ügyelni, hogy a család nagyon is közel-fogható ne legyen s a Maecenas úr észre ne vegye, hogy bolondot üznek belőle, a mit legérzékenyebben csak a hivatalkereső fogna meg-sínyleni. Minden ember, ha Cató volna is, több kevesebb adag elbizottsággal bir s csak attól függ minden, hogy annak gyenge oldalait kipuhatoljuk s célunkra fölhasználjuk. Egyik eszére, a másik külsejére, a harmadik izlésére, a negyedik vités-ségére, az ötödik lovaira, ebeire és — gyermekeire büszke; hogy valaki büszke lenne arra,

A „SZOLNOK-DOBOKA” TÁRCAJA.

Temetőben jártál . . .

Temetőben jártál és bánatos lelked
Kiült nemes arcod fehér márványára,
Ünnepi köntösét ép akkor ölté fel
A halottak néma országa magára.
Oh mint fájt a szívem, látva mély gyászodat —
Itt a mint mosolygott fű, fa, levél, virág;
De te tudtad, hogy e hő mosolygás alatt
Temetkezik némán egy romba dől világ.

Szenvedtél — láttam oh igen-igen mélyen!
Hisz legdrágább kincséd rejték ott hantok:
Lelked a mig ő élt óriási czédrus!
Most meg fonnyadt virág, mit bú elhervasztott.
Nincs ki fényre hozza lelked drága gyöngyét,
Szived szent oltárán hamvad már szerelmed . . .
Életed olyan lett, mint a pisla méceses,
Mely csak libeg-lobog s világot nem terjeszt.

Árnyként vonultál át a sirhantok között,
Nem volt földi lényed — ott járt tulvilágon . . .
Letépted a multról sötét gyász fátyolát,
Hogy annak emléke mind lelkedbe szálljon.
Egy márvány emlék volt, hol megállapodtál.
Ajkaid rebegtek . . tán a boldogságról
Feljáró kedvesed égő szellem-esőkje
Megfosztván homlokod nehéz bánatától.

Két könyecsepp jelent meg szemeid tükrében,
Oh e fájó könyek fényes csillogása

Állásaitól felfüggeszteni határozattal Si-mon Ödön körjegyző és Krausz Sándor szolgabírói irnok, miután egy bírósági átirat szerint ellenök bűnvádi kereset van folyamatba.

Az árvaszéki elnök előadta a járási közgyámok székhelyeinek meghatározását tárgyzó ügyet. Elhatározottat, hogy mindenik közgyám a járás székhelyén lakni köteles, hogy fizetése 500 forint és 100 forint utazási átalányt kap. A közgyámi állomásokra pályázat for nyittatni. A pályázó bizonyos határidő alatt egy később szabályrendeletileg megállapítandó vizsgát kell, hogy legyen. A kijelölési jogot a közig. bizottság magának tartotta fenn, a kijelöltekből azonban a járási összes szövetkezett községek képviselő testületei — a szolgabíró elnöke alatt a járás székhelyén tartandó gyűlésen — szabadon választanak.

Az alispán jelentette, hogy a katonai ujonczási előmunkálatok megtételtek, s végül tárgyalatott a belügyminiszternek a katonai hatóságok megkereséseinek pontos teljesítése iránti leirata. Jóllehet ezen leirat meggyenket nem érinti, mert itt az ily megkeresések elég gyorsan intéztetnek el, tudásul vétetett, fel fog irni azonban a miniszterhez, felfejti, hogy a mi késedelem lehetne, annak is az oka onnan van, hogy a hadkiegészítése parancsnokságok átiratai németül lévén fogalmazva, a szolgabírók nagy része a német nyelvet nem bírják, megtörténik, hogy várnia kell, míg vagy egy a német nyelvet bíró egyénre talál- kívül az iratokat magának megmagyaráztassa, addig pedig az ügy elintézetlenül hever. — 6.

Badapesti levelek.

I

Budapest, 1877, decz. 19-én.

A műcsarnok látogatása ma is igen élénk látogatottságnak örvend, a társulat különben mindent megtesz a kiállítás vonzóvá tételére. A csarnok számára a társulat megvette Munkácsy Mihály nagy képét, „az ujonczok“ címűt 10,000 forintért. A szép majolika-szökökut, melyet Fischer J. helybeli porezellángyáros ajándékozott, már nem látható az udvaron, még ugyan kint van, de gondosan betakarták, hogy a téli időjárás ne árison neki. A műcsarnok karácsonyi vásárja, melyet nagy buzgósággal a fővárosban tartozkodó festők rendeznek, igen érdekesnek mutatkozik. Több külföldi és hazai festőktől lesznek kiállítva képek, melyek jutányos áron lehetővé teszik, hogy a főváros közönsége karácsonyi ajándékképen vásárolhasson. Karácsony előestéjén fényes kivilágítás mellett megtekinthető lesz. A francia művek már nem láthatók többé. Az új, azaz másodszori kiállítás már megnyitott. Az új opera ház már túlhaladta első emeletét, az építkezés gyorsan foly, no de siessenek is vele, csak 3 milliót fog kóstálni, tán 1879-ben már ott fogjuk hallani „szent

hogy jó szíve és szelid kedélye van, ritkán tapasztalhatni, a mi nem válik épen dícséretre az emberi nemnek. Vannak bizonyos emberek, akik megközelíthetetlennek látszanak, mint a meredek kősziklák, s kikhez majdnem lehetetlen hízegés által férni. Ezek jellemzőségeikre hiuk, tehát eme gyöngy oldaluknál kell őket megcsipni. Senki sem veszi rossz néven, ha dörének nevezik, mihelyest ekkép hizelegnek neki: „lám, még a legokosabb ember is követ el néha egy kis döréséget“; s Poša marquis könnyen mondhatta Fülöpnek: „vajjon a legigazságosabb király lehet-e a legigazságtalanabb is?“ minthogy a gáncsnek e nemében a legfinomabb hízegés rejlik, úgy tüntetvén föl az abba takart dícséretet, mintha a legigazságosabb szívből eredne.

A hízegés mesterségének még két segédforrása van: a „dedikáció“ (jó magyar neve, hála istennek, nincsen) és az alkalmi vers.

Ha például valaki egy könyvet ír fényes pénzviszonyainkról, s azt egy pénzügyi matadornak dedikálja ama megjegyzéssel, hogy a munka írásánál ő méltóságának államgazdászati bölcs intézkedései szolgáltak a szerzőnek vezérfonalul, az bizonyos lehet, hogy „bokros érdemei elismerésül“ a legelső kövér állomást fogja elnyerni.

Még nagyobb hatást tesznek az alkalmi versek. A rimes dícséret oly édesen csuszik le, mint a méz s amaz előnnyel bír a próza fölött, hogy emlékezetbe tapad, mint a szép ének, kellemes utóízű szerez s a dalnok nevét örök emlékezetébe vési a megdícsőitettnek. A ki a rimgyártás e nemét érti, az a kegyelemfalatok legjavából válo-

István“ t. 16-án megtörtént az oly nagy kíváncsisággal várt — népgyűlés. A nemzeti lovaglóiskolában tartott népgyűlés valóban imponáló volt, az óriási teremben alig lehetett mozogni, a gyűlést a főváros társadalmának különféle elemei képezték, legtöbbször azonban egyetemi ifjak, kik a lármás mozgalmaktól nem szoktak hiányozni. Az óriás fekete valami, melyet a homlokemlévényről tekintettünk meg, mozgott, nyüzsgött, hullámzott Nagy-Kanizsa, Czegléd, Szeged, Nyíregyháza küldöttük által képviseltették magukat. Az első szónok Hellfy Ignác volt, ki előadta a gyűlés céljait, határozat beszéde több helyen megéltetett. A többiek között mondák: most lelkesedés helyett gyász van szívünkben s aggály helyett a vész biztos érzete bánt. A török oroszlán vérében hever, sőt lehet, hogy e pillanatban egyik legnagyobb fián oly műtetet hajtanak végre, mely talán életébe kerül. Végül mondák, hogy a döntő szó a fejedelmet illeti, de a fejedelemmel csakis a kormány érintkezhet. Kimondja, hogy ő felségének soha sem volt oly alkalma annyira magához lánczolni a magyar nemzet szívét, mint épen most. Hellfy után Eötvös K. szólott hatással, éles kritika alá vette Andrássy politikáját. Végül jelentette, felolvasta a sürgőnyt, mely beszéde alatt érkezett, hogy Ozmán Nuri pasa meghalt! Általános leveretést okozott. A népgyűlés Sztupa György vezetése alatt Budavár felé indult, hogy a miniszterelnöknek a népgyűlés határozatait minden előleges bejelentés nélkül átadja. Az ott törtétekről olvasóim, azt hiszem már mindent tudnak, mert a botrány, mely a magyar miniszterelnök palotája és személye ellen elkövetett, már bejárta az egész világot, erről beszél nemcsak hazánkban, de külföldön is a napitárgyképen a népek minden rétegei, erről szólnak az összes sajtóirodalom legérdekesebb vezércikkjei. Az indokok megalátogatásai mindenfelől bővében vannak s folynak a politikai pourparler-k s a — pletyka. Egész váratlanul a miniszterelnöki palota mögött a várszínháznál 2 század Rodichev ezredbeli katonaság érkezett dobszó mellett, nem-sokára „beifusz“ vezényszó hallatszott, a további intézkedésig. Volt dolog, mintegy 15 egyetemi ifju fogatott el, köztük magam is Ny. Gy. orvos collegámmal, egész ártatlanul a katonaság, majd a rendőrök kezei közé kerültünk, de kezeik közül a tömeg kiszabadított. Bolgog pestiek.

Lapszemle.

Zolyommegyének a keleti ügyben az országgyűléshez intézett feliratára vonatkozólag a „Pesti Napló“ 333. számában a többiek közt írja:

„Tiszteletet mondunk Zolyom vármegyének. Jól esett lelkünknek példás hazafisága. Első a törvényhatóságok sorában kérte Magyarország közbelepését, hogy monarchiánk „hatalma egész súlyát vesse a mérlegbe“ Törökország további fönnállása és megerősödése mellett. Annál meglepőbb és dicsőbb dolog, ha egy tisztán nemzeti vármegye lép fel mint kezdeményező s intéz kérvényt a képviselőházhoz Törökország mellett,

gathat, mert bűn volna ily kitűnő tehetséget az állam kárára mellőzni.

Van igen sok ember, ki az észnek rugékonyságát hátgerinczének s térdeinek hajlékonyságával iparkodik pótolni. Az ily emberek nyúlóságát leghelyesebben a csizmatalphoz lehet hasonlítani. Valamint ez eltűri, ha sárba tiporják s e kegyeséget még alázatos recsegéssel viszonzozza: úgy cselekesznek e görnyedező s csúszómászó tányérnyalók is.

Ide tartoznak még azok is, a kik bizonyos mulattatási tehetséggel bírnak. Elég embert ismertem, a ki az által, hogy énekelni, zongorázni, madárhangot utánozni, pecsenyét trancsirozni, hasból beszélni, mint a kutya ugatni s mint a macska nyávogni tudott, magát a szalonokban nélkülözhetlenné tette s a legjövendőmezőbb hivatalokhoz jutott; hát még a kinek szép leánya vagy nőrokona van: annak csak a száját kell föltátni, hogy a hivatalos sült galamb belerepüljön.

Vannak még, kik, ha észszel és conexiókkal nem bírnak, áskálódások és denunciációk által szokták magokat e vagy ama hivatalba becsémpészni. Valamint minden jól organizált nyájban szükséges az eb, hogy a csökönyös bakokra fölygeljen, úgy a hivatalszobákban is kell valakinek lennie, ki a többiek fölött ellenörködjek. Az államtest inkább nélkülözheti Argus száz szemét és Briareus száz karját, mint e vizslaorokat. A kit tehát a természet ily orral megáldott, annak ezt csak az egyik vagy a másik bureaubá kell bedugnia, s tehetségeit azonnal elismerik s méltányolni fogják. A ki egyébiránt nem tudja

szláv honpolgárok a panszlavismus ellen. Zolyommegye érzi, látja, tapasztalja a panszlavismus veszélyeit. Közvetlenül ismeri az orosz izgatást és izgatókat, megnevezhetné őket személynként, lefestheti céljaikat, felsorolhatná módszerüket és az eszközöket, melyeket használni szoktak. Ezért tudja megmérlegelni a kérdés egész fontosságát a consequentiáig. Hazafisága, szabadságszeretete, hűsége a királyhoz, ragaszkodása a nyugati civilizációhoz, a tarsadalmi béke és a rend áldásai, melyeket Magyarországon minden honpolgár egyaránt élvez nemzetiségi és valláskülömbőség nélkül, valamint egy ezredéves alkotmányos mult emléke s szeretete arra indították Zolyomvármegye közönségét, hogy szláv népe nevében, tót lakossága érdekében prótestáljon a panszlavismus győzelmé ellen s intse a törvényhozást, hogy áradatának idejekoráu vessen gátot. A magyar tótság hűsége a magyar hazához, a szabad tótok ellenszenve a szolgai Oroszország iránt, — oly momentum a jelen komoly időkben, midőn a lengyelek kivételével az összes szlávság Plevna elestét ünnepli, mely megérdemli a magyar nemzet hálás elismerését és felköltendi a külföld figyelmét és a panszlávok bosszúságát. Vajha az oláhok is be- tálak a veszélyt, mely őket első sorban muszka szövetségeseik részéről fenyegeti, hogy ők vannak leginkább utjában Oroszország és az általa felszabadított és bekebelezendő délszláv vidékek egyesítésének. Románia függetlensége pünkösdi királyság, Románia annexiója az orosz politika legközelebbi stadiuma. A magyar hatalom és a magyar szabadság volna egyetlen mentsége és szövetségese az oláhoknak is, ha a plevnai áldozatok és a cár nagyuri protectioja el nem kábitották volna ítéletüket.

Országgyűlés.

A képviselőház légkörében is egyre kavarog az a fojtó löporfűst, mely az elesett Plevna felől áradt szét. Viták, felszólamlások egyaránt magukon viselik a mély izgalom hevét. 14-én a jövő évi ujonczjutalék megszavazása volt szönyegen. Madarász József, a szélső-bal helyeslése mellett azon kezdte a vitát, hogy ő ugyan közös se reg számára nem szavazhat meg ujonczot; de ha fegyveres erővel szállnak sikra a török terület s hazánk érdekeinek megóvása végett, akkor az ő pártja sem marad hátra a kellő pénz- és véráldozattól. Báro Simonyi Lajos elfogadta a törvényjavaslatot, kijelentve meggyőződését, hogy ha a közgazdasági kiegyezés a kormány által elfogadott alapon jön létre, hazánk anyagi ereje nem bírja meg a hadsereg mai létszámát. Gr. Appo-

magát kedvelté tenni, azon legyen, hogy féljenek tőle. A morgó ebnek egy darab csonttal tömik be száját, hogy ne esaholhasson, s hány atyáft ismertem, ki addig lármázott, dühöngött a kormány ellen, míg egy zsiros dekrétummal el nem hallgattatták. Exempla et — nomina sunt odiosa, a mi magyarul annyit tesz: ne szólj szám, nem fáj fejem.

Végre még egy hathatós és esalhatatlan előmeneteli eszközről kell említést tennem, s ez — az úgynevezett „beleházasodás“, nem a családba, hanem a hivatalba, azaz: az egyház közbenjárásával való hivatalszerzés mestersége. Megtörténik, hogy e vagy ama magasrangu államférfiu bizonyos kötelezettségeket vállal magára subalternusainak özvegye vagy leányai iránt s ez esetben az illetők, kinek sorsáról gondoskodnia kell, „reálteher“ vagy „servituo“ gyanánt fekszenek a hivatalon s a kik ez utóbbit elnyerni akarják, azoknak a terhet is át kell venni minden jogeredményével.

Ezek volnának, igen tisztelt olvasóim, ama fő- és mellékeszökök, melyek legbiztosabban s legrövidebb idő alatt szokták a legzsirosabb hivatalokat megszerezni. A ki ezek nélkül előre menni s esupán tehetség, tudomány és érdem által akar a mai világban valamihez jutni, annak jó hitét nem akarom megengatni, minthogy a keserű tapasztalás őt jámbor csalódásából amugy is elég korán ki fogja ábrándítani.

F. L.

nyi Albert azt mondá, hogy ő ugyan küzdött és küzdeni is fog a monarchia mai külpolitikája ellen, de ép azok, kik erélyesb külpolitikát sürgetnek, nem tagadhatják meg az arra szükséges eszközöket. Tisza Kálmán szavai szerint: az ujonezjutalék megszavazása természetszerű kifo-lyása a létező törvényes állapotnak; a mi a kül-politikát illeti, az ország vérével és pénzével, a míg lehet, fukarkodni s az erős hadsereg nem könnyüvéru háborukra kell, hanem arra, hogy a háború elkerülhető legyen. Nemeth Albertnek az a mondás jutott eszébe, hogy a katona is olyan, mint a villámhárító, mind a kettő arra emlékez-tet, hogy beüthet; a miniszterelnök ama nyilat-kozatát pedig, hogy a monarchiának imponálni kell, csak phrázisnak tartja akkor, midőn a had-sereget most sem használják fel, holott az „észa-ki hitszegő“ hazánk érdekeit is fenyegeti. Nemeth Albert egy tapintatlan pontja a „háboruban min-dig futó sereg“-ről is kicsapongván, Tisza Kál-mán tiltakozott a „véderő könnyelmű becesteleni-tése“ ellen, s felszólalt ellene Ürményi Miksa is, idézve Fercade-ot, ki a francia háború után azt írta, hogy midőn a csatatérekön ötvenezer halott és sebesült teste borítja, szegyeuről nem lehet beszélni, s ha van szegyen, azokra hárul ez, kik nem tudják becsülni a szerencsétlen vitézséget. E tiltakozások élénk helyeslést idéztek elő. A törvényjavaslatot aztán egészben és részleteiben megszavazták. A jövő évi sorozás kivételében január 15-dike helyett február 15-én lesz. Azután a provizorium törvényjavaslata került tárgyalás alá. Tisza K. fejtegette a provizorium szükséges voltát. Különböző okokból ellene szóltak Helfy Ignác, gr. Nemes Nándor, Ürményi Miksa, báró Simonyi Lajos. Ez utóbbi szerint: e törvényjavas-latot csak azok fogadhatják el, kik helyeslik az új kiegyezést. Az ülés végén két interpelláció volt. Simonyi Lajos báró azt kérdezte, hogy a tö-rök birodalom sorsára meglehet döntő befolyást gyakorló újabb orosz győzelem után a kormány nem tartja-e reánk nézve veszélyesnek a hárm-as császári szövetséget? lát-e biztosítékot arra néz-ve, hogy keleten nem történnek-e hazánk érde-keit fenyegető változások? s szándékozik-e oda hatni, hogy a harcznak végetvető s érdekeinknek megfelelő béke köttessék? Simonyi Ernő pedig azt, hogy most, midőn Plevna, hosszú és hősi-es védelem s dicső, de egyenetlen harc után elesett, a kormányelnök nem látja-e idejét közbelépni a vérontás megszüntetése s állandó békekötés vé-gett, s ha ez jó akaró közbenjárás után sem vol-na elérhető, kész-e egész súlylyal odahatni, hogy az orosz terjeszkedése elé a monarchia hadiereje vettessék gátul. — A 15-i ülésen befejezték a provizoriumról szóló törvényjavaslat általános tár-gyalását s a törvényjavaslatot 144 szóval 76 el-len elfogadták; távol volt 223 képviselő, a minek kijelentését zugással fogadtak. A részleteknél, kü-lönösen a gr. Zichy Nándor egyik módosításánál erős vita támadt és Simonyi Ernő s a ministe-relnök éles szavakat váltottak; Tisza Kálmán a szemére hányt nézetváltozásról azt mondta, hogy sokszor egész nemzetek kénytelenek megváltoz-tatni nézeteiket, ha körülöttük minden megválto-zott, annál inkább egyes embernek. A vita folya-mában a bankról szóló pont ellen felszólalt Lu-kács Béla és Somssich Pál; a ház azonban a részleteket is mind elfogadta. Az ülés végén Helfy Ignác interpellációt intézett a ministeriumhoz Szerbia hadüzenete tárgyában s kérdé, hogy mit fog tenni a kormány e „becstelen és indokolat-lan lépés“ ellen? Percezel László a Budapest és Bécs közt tervezett rövidebb vasut tárgyában tett kérdést. A kérvényi bizottság előterjesztését is tárgyalták; a kocsigyárosok ügyében, kik a ko-csikra vetett luxus-adók megszüntetését kérik, Ráth Károly szólalt fel; a kérvényt a pénzügyi bizottsághoz utasították. Deczember 17-én a mult vasárnapi (16-iki) budai botrány hatása alatt ült össze s Tisza Kálmánt, midőn a házba lépett, zajos éljennel fogadták. Rögtön felállt Somogyi Szontagh Pál s kérdést intézett a házelnökhöz, hogy mit fog tenni a képviselői immunitás meg-sértése ellenében, mire Ghyczy Kálmán kijelen-té, hogy fel fogja szólítani az igazságügyért, a szükséges lépések megtételére. A ház ezt helye-selte. Többen, gróf Apponyi Albert és mások, abban a véleményben voltak, hogy a budai bot-ánynál nem a képviselői immunitás sértetett

meg s a megtórlás más módjára utaltak, a több-ség azonban a Szontagh Pál indítványa mellett maradt. Tisza Kálmán is szólt a felmerült tárgy-ban és pedig méltóságteljesen, megnyerőn, rokon-szenvet keltő hangon s kijelenté, hogy ő a kül-döttséget el akarta fogadni, de a tömeget nem; méltánylattal emlékezett a mérsékeltabb elemek-ről, képviselőkről sat, kik a népgyűlésben részt-vettek s kiknek kezéből a tulzók az utozán ki-vették a dolgot s tulvitték azon, a mit a rende-zők akartak. Ezután az indemnítási javaslatra került a sor, melyet Lichtenstein és Csánády el-lenző felszólalása után elfogadtak. Végül átmen-tek, már az ülés végén, a büntetőtörvényjavaslat részletes tárgyalásának folytatására. — Decze-mber 18-án befejezték a büntető törvényjavaslat részleteit is; az egyik szakaszról a módosítvá-nyokban telhetetlen Zay Adolf azt a különös in-dítványt tette, hogy a rögtönítelő bíróságok itéle-toi alkalmával, ha épen nincs kéznél nyaktiló, hát az akasztás alkalmaztassék; az indítványt persze elvetették. Percezel igazságügyminiszter be-jelenté, hogy az „eljárásról“ szóló törvényjavas-latot a büntető törvény életbe lépte előtt előter-jesztí, a mit a ház élénken megéljenezett. Az igazságügyi bizottság két javaslatot nyújtott be, melyek egyike oda utasítja a kormányt, hogy megfelelő módon gondoskedjék arról, miszerint a társországekban is, az izgatás, felségsértés s más ily vétségekre azonos tartalmu törvények alkot-tassanak; a másik javaslat arra hívja föl a kor-mányt, hogy a viszonzosság elvének biztosítását és annak megfelelő törvényes intézkedések létesíté-sét eszközölje. Az ülés végén Tisza Kálmán mi-niszterelnök indítványára elhatározták, hogy ér-demleges ülés január 10-ig nem lesz. Végül a ház elnökét megbízták, hogy a királynénak szü-le-tés napja és a királyi párnak az új év alkalmával a ház üdv- és szerenese kivánatait tudom-ására hozhassa. Multesütörtökön (20-án) délután egy órakor rövid ülés tartatott. A főrendiház jegy-zője, báró Nyáry hozta át a főrendek által e hó 19-én elfogadott, az ujonezozást, kiegyezési-provi-zoriumot, az indemnityt s az angol kereskedelmi szerződés meghosszabbítását illető törvényjavasla-tokat. Ezeket most már a király elé terjesztik, szentesítés végett. A ház az elnököt élénken él-jenezve oszlott szét.

Nyilvános köszönet.

E lap olvasói előtt az első számokból már ismeretes, hogy Losonezi István városi tanácsos ur mily emberbaráti gondolatot testesített meg a polgári iskolában. E jóteteményt kellőleg méltá-nyolni csak azok tudják, a kik látták, hogy szá-mos növendék miként igyekezett és igyekszik ma is száraz kenyér mellett, — tehát sanyarubb élet-módban mint bármelyik iparos-növendék — sze-rezni meg magának azon képességeket, melyek birtokában egykor a társadalomnak hasznos tag-ja lehessen. Az ilyen sanyaru életmódban levő növendékeinknek nyújtott, a Losonezi ur kezde-ményezése folytán a városi t. t. közönség 31 de-rék tagja segélyt. — A jó példa ragadós, az em-beri adakozás, hol azt szent célra veszik igény-be, ugy látszik kimeríthetetlen. Most már t. Ke-resztes Nándor albiró ur fáradozik, hogy még 4 növendék számára a Losonezi ur által meg-kezdett uton ebédet szerezzen, s biztos tudomá-som van róla, hogy a t. t. közönségnél a legké-szebb jó indulatra talált.

Mig az illető meglevő és most gyülekező t. t. adakozók neveit teljes számban közölhetném, addig is szoros, s a polgári iskolai tanító testület által rám rótt köteletségemnek ismerem az illető szegény növendékek, tanítótársaim és magam ne-vében Losonezi István urnak s az illető adako-zóknak szívből jövő forró köszönetet mondani.

Deés, 1877. deczember 19.

Biró András,
polgári fiu- és felsőbb leány-iskolai igazgató.

A vádlottak padján.
A Jakobi József és társai elleni bünper.
(Vége.)

Fontos bizonyítékul szolgált különösen két tanunak, Vajda Lajosnak és Butuza Máriának

vallomása, előbbi a néhainak rendszerinti megbi-zottja, utóbbi pedig házi cselédje volt. — Jakobi és Friedman azt állították ugyanis, hogy ezen egyének, midőn a szerződés létrejött, és aláíra-tott, az özvegy házánál voltak, és látták őket an-nál, tanuk azonban hit alatt azt vallják, hogy nevezetteket Miskénénél sem ez alkalommal, sem soha együtt nem látták.

A tárgyalás befejezte után királyi ügyész, Bruszt Ignác adta elő jogászilag összeszerkesz-tett szabatos vádindítványát, művészi renddel vol-tak abban összeillesztve a vizsgálat és végtárgya-lás folyamában felmerült legparányibb, de az ügyre nagy fontossággal bíró részletek is, és na-gyon megérdemelte ez előadás, melyben nemcsak a jogász, de az ember is beszélt; azt a benyo-mást, a melyet a hallgatóságra látszólag gyako-rolt, s különösen megfelelt a közönség várakozá-nak, a midőn Mohay Farkast mint közvetlen tette-st 6 évre, Jakobi Józsefet, mint bűntársat 5 évre, és Friedman Lajost, mint bűnrészt 1 év-re kérte elítéltetni, tehát figyelembe vette mind-hármuknál a lehető enyhítő körülményeket.

Herszényi Bálint védő ügyvéd csinos rámá-ban foglalt védbeszédét hallgatta meg ezután a közönség, kifogásolta ez különösen a büntény tár-gyi tényálladéknak megállapítását, megösmervén bár, hogy jelen esetben a tárgyi és alanyi tény-álladék egymástól elválaszthatatlan, de mert né-zete szerint a szakértői vélemény csakis azon esetben fogadható el bizonyítéknak, ha mellék-körülményekkel támogatva van, ezeknek teljes hi-ányában kérte védenézét, Mohay Farkast, bizo-nyoníték hiányából, a legrosszabb esetben pedig bizonyítékok elégtelenségéből felmenteni.

Muntyán Ágoston, egyike legkiválóbb védő-üdvédeinknek, átaljában megtagadván jelenese-tben a szakértői vélemény bizonyítékképeni hasz-nálhatóságát, tárgyi tényálladék nem léteben az alanyi bizonyíték megállapítását szükségtelennek mondta ugyan, de hogy védenégeit még a gyanu-árnya se követhesse, belebocsátkozott a királyi ügyész által felhozott alanyi bizonyíték erőtlensé-gének taglalásába, és miután ugy vélekedett, hogy alanyi bizonyíték nem létezik, kérte védenezének Jakobi József és Friedman Lajosnak felmentését és ártatlannak nyilvánítását.

Ezután kir. ügyész válaszolt röviden, de határozottan s fentartván a vádat egész terjedel-mében, kért büntető ítéletet.

Herszényi Bálint és Muntyán Ágoston, is-mételten kérván védenégeik felmentését a vég-tárgyalást elnök esteli 7 órakor felfüggesztette s az ítélet kihirdetését más napra azaz 17-re elha-lasztotta.

Az ítélet kihirdetése szintén nagy közönség előtt történt meg.

A bíróság Jakobit, Mohayt és Friedmant bűnösöknek mondotta ki, és pedig eltérve a kir. ügyész minősítésétől, első mint közvetlen tette-st, utóbbiakat pedig mint bűntársakat, s ezért

Jakobi Józsefet 10,
Mohay Farkast 3,
Friedman Lajost 2 évi börtönre ítélte.

Kir. ügyész minősítése azért nem lett elfo-gadva, mivel jelen esetről a tulajdonképeni csa-lás az által lett elkövetve, mert a hamisnak bi-zonyult okmány bekebeleztetvén, a törvényes örö-kösök kárával Jakobi József magának illetéktelen hasznót szándékozott szerezni, és így még egy-felől ezen eselekvény és nevezett személye között ugy a szándék, mint a kivitel tekintetében köz-vetlen vonatkozás tűnik fel, addig másik vádlott, Mohay Farkas, abbéli közreműködése, hogy a család alapjául szolgáló hamisítványt fogalmazta, elkészítette és tanuképalárta, csak a segély nyuj-tás jellegét viseli magán.

Váradi István.

VEGYESEK.

— **Szolnok-Dobokamegye** bíráló választ-mányát f. hó 26-án d: u: 4 órakor főispán ur saját hivatal szobájában tartandó ülésre, egybe-hívta.

— **A közigazgatási** bizottság e hó 21-én rendkívüli ülést tartott, erről azonban jövő számunkban szölandunk.

Hirdetések.

Sz. 3532.—1877.

(1—6)

Hirdetmény.

Melynélfogva közhirrre tétetik, hogy Szolnok-Dobokamegyébe keblezett Kocs, Magosmart, Virágos-Berek és Besztercze-Naszód megyébe keblezett Magyar-Nemegye, Oláh-Nemegye, Laska, Prizbosz, Oláh-Nemethi és Tóhát községekben a birtoklás viszonyaiból kifolyó közös érdeknél fogva a birtokosságot illető egész évi s a községet illető őszi három havi koresmajogjövő 1878-ik évi januárius 21-én délelőtt 10 órakor a birtokosság és községek megbízása folytán 1878. márczius 15-től kezdődőleg az eddigi gyakorlatok és módzatok szerint három egymásután következő évre Bethlenben a járási szolgabírói irodán nyilvános árverezés útján haszonbérbe fogadtatni, hol egyszerűsmind az árverezési feltételek rendes időben megtekinthetők.

Bethlen, 1877. december 8-án.

Flóth Adolf,

jszbió a birtokosság és községek megbízottja.

— **A helybelli műkedvelő** társulat f. hó 27-én színi előadást tart s ez alkalmából „Két húsár és egy baka” ezimű népszínművet adja elő. Ez előadáson a társulat „Zenédal osztálya” is közreműködik.

— **A tűzoltó egyesület** 28-án tartja meg utolsó körestélyét, miután januáriuson kezdve a műkedvelő társulat által minden Szombaton rendeztetni tervelt körestélyek kezdetüket veendik.

— **A nagy-Ilondai** gyógyszerész személyes üzleti jogért a kitűzött határidőig, Czira Miksa és Miklós Árpád okleveles gyógyszerészek folyamodtak.

— **Wagner László** tanár párbaa miatt egy évre, segédei 1 óra ítéltettek. Mindnyájan felebbezttek.

— **Az „Erdélyi Gazda”** 51-ik száma a következő érdekes és változatos tartalommal jelent meg: Előfizetési felhívás. — Egy pár nézet a takarmányozást illetőleg. Biró Géza — A növények egymásutánja, vagyis vetés forgás — Birtokrendezési ügyek Fogarasmegyében R. T. — A tyukászat jelentősége gazdasági szempontból. Boldog Lajos. — A dugványok előkészítése. Gábor József. — A disznósir. Ébner Sándor. — Lótenyésztésünk emelése érdekében. — Répatermelési verseny. — A méhtenyésztés adómentessége. — Vizálhatlan padolat-tapasz. — Pályázat tűzoltói szakkönyvre. — Vidéki gazd. tudósítás: Fogaras. — Piaczi árak. — Hirdetések. Előfizethetni Kolozsvárt a kiadó hivatalnál, félévre 2, egész évre 4 ftal.

Bel- és külföldi hírek.

Németország elfogadta hat óra a kereskedelmi szerződést monarchiáinkkal. — **Gr. Andrásy** az osztrák delegációban részletesen nyilatkozott, sok okmányon bizonyította be, hogy érdekaink megvédelmezéséről kellőleg gondoskodva van, programja, hogy a hadi eseményekkel szemben a semlegességet és a jogviszonyt tartjuk fen, egyszerűsmind érdekeink és befolyásunk megóvása mellett a viszonyok végleges alakulásával. Szerbia háborújával szemben semleges, de ha Bosniában és Hercegovinában foglalna tiltakozna az ellen és a foglalást tényleg megakadályozná. A bizottság Koller, Coronini, Herbst köszönetüket, megnyugvásukat fejezték ki az adott felvilágosítások felett. — **Gorcsakoff** kijelenté, hogy Románia semlegességét nem tűrné, hogy ezáltal a hatalmak Oroszország kezét megkössék. — **Anglia** határozottan fellép a béke-ajánlattal érdekei megvédelmezésére, Salisbury bukik, a királynő látogatását Disraelinél úgy magyarázzák, hogy Anglia a török flottát megveszi. — **A görög király** vonakodik a háborútól, várja a kényszerítést. — **A Montenegróiak** Antivari ellen beszüntették a támadást s élelmet adnak a töröknek. — **Szulejman** tízezer emberrel Konstantinápolyba ment, a Balkánon tul új hadsereg szerveztetik, hírlík Midhat befolyásával ő lesz hadügyér. — **A porta** szélsőig kész a háborút vinni. Laiard folyton tanácskozik. Bécs, és London közt sűrű jegyzékváltás folyik. Az angol parlament időelőtti összehívása póthitel végett történik. — **Verhovay** tegnap este Follman vizsgáló bíró rendeletére elfogatott, s a Fortunába vitetett.

Háboru. Milán fejedelem az alexináci f. hadiszállásra utazott. Alexinációból jelentik hivatalosan 16-ról: A morava hadtest átlépte a török határt, megszállta Secalnica és Topolnicza helységeket, melyek a mramori magaslatokat uralják s ott útegeket állítottak fel. A hivatalos lap a katonacsállásolási törvényt közli és elrendeli, hogy minden szerb karkülönbség nélkül hadköteles. — Mindenik hatalmasság visszautasítja a béke közvetítését; Németország a porta és Oroszország közt közvetlen bekét akar. — Horvátovics elfoglalta Adlicét, Milán Aloxinaczba ért. A Timoktól Adlicéig nincs török. — Legujabban érkezett a hír, hogy Ozmán nem halt meg, állapota veszélytelen. — A bécsi lapok sürgetik a békét.

Felelős szerkesztő-kiadó PÁNCZÉL JÁNOS.

(4—4)

Eladó vagy bérbe kiadó ház.

Van szerencsém közhirrre tenni, hogy a **timár-utcában** fekvő ujonnan épült házam bérbe kiadó egy vagy több évre; avagy örök áron eladó; értekezhetni tulajdonos

Hirsch Jakab Alörben.

Vásároltatnak kitűnő minőségű szántó- és kaszáló földek, úgy egy major telek is.

(3—3) Eladni szándékozik felvilágosítást nyerhetnek a „**Szolnok-Doboka**” szerkesztőségénél Deésen.

Szolnok-Dobokamegye alispánjától.
Sz. 11983.—1877. (2—3)

Árlejtési hirdetmény.

A megye központi szolgaszemélyzet és szolgabírói hajduk részére szükségeltető 20 atilla, ugyanannyi mellény, nadrág, sapka és sarkantyus csizma, továbbá három, esetleg 10 köpenyeg, végül 20 zsinorozott vászon zubbony és ugyanannyi nyári magyar nadrág árlejtés útján való előállítására céljából ezennel pályázat nyitattik. Kikiáltási ár egy köpenyre nézve 17 frt, egy atilla, mellény; nadrág, sipka és csizmára 31 ft, a nyári zubbony és nadrágra pedig 6 ft o. é. Az árlejtés megtartására **jövő 1878-ik év január hava 7-ik napját d. e. 10 órára**, a megyeház nagy termében oly kijelentéssel tűzöm ki, hogy a 80 frt bánatpénzzel ellátott szabályszerű írásbeli ajánlatok a szóbeli árlejtés megkezdéseig elfogadtatnak. A részletes árlejtési feltételek s a gácsi cs. és kir. szab. gyapju-szövet és finom posztó-gyárból beszerzett minta-posztó a jegyzői irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Deésen, 1877. december 3-án.

Szarvadi Pál,
alispán.

1887. számhoz.
1877.

(1—3)

Árlejtési hirdetés.

A kolozsvár-nagybányai államút 107/8—11 mértföld közötti szakaszán történt hegyesülés következtében szükségessé vált áthelyezését a nagyméltóságú m. kir. közmunka és közlekedési ministerium 1877. évi november hó 13-án 16342. szám a. kelt rendeletével 906 frt 80 kr. építési összeg erejéig engedélyezvén, ezen munka biztosítása végett 1878. évi január hó 8-án délelőtt 10 órakor Deésen a m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében zárt ajánlatu írásbeli árlejtés fog tartatni.

Írásbeli zárt ajánlatok, melyek 50 kros bélyeggel és 90 frt 68 kr. készpénz, vagy árfolyamszerű állampapirokból álló bánatpénzzel, valamint azon kijelentéssel, hogy ajánlkozó a munkálatokat és feltételeket ismeri és elfogadja, ellátandók, és melyekben a tett ajánlat számmal és betűvel kiírandó, az árlejtési tárgyalásra kitűzött óráig a kir. államépítészeti hivatalhoz benyújtandók. Az árlejtési tárgyalás megkezdése után érkező ajánlat el nem fogadtatik.

A benyújtott bánatpénz a versenytárgyalás befejezése után azonnal biztosíték gyanánt készpénzben vagy tőzsdei árfolyam szerint számítandó értékkel bíró állampapirokban a vállalati összeg 10%-jára ki egyenlítettik — megjegyezvén — hogy ha az árfolyam a névértéket meghaladja csak a névérték vétetik számításba.

A műszerelvények és feltételek az alólírott kir. államépítészeti hivatalnál a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Deés, 1877. december 12-én.

Egyesült szolnok-dobokamegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Szolnok-Dobokamegy alispánjától.
Sz. 12,669.—1877.

Pályázat.

Szolnok-Dobokamegye központi hatóságánál két tiszt szolgái évi 280 frt fizetés és 60 frt ruhailletményel, továbbá két börtönhajdu évi 240 frt fizetés és 40 frt ruhailletményel javadalmazott állomás betöltendő lévén, felhivatnak az 1873. évi II. t. cz. alapján ez állomások elnyerésére előbbsséggel bíró kiszolgált altisztek és mindazok, a kik ezen állomások valamelyikét elnyerni ohajtják, hogy életkorukat, honosságukat, nyelv- és írásbeli képességüket, s eddigi szolgálatukat, valamint testi alkalmas voltukat és előéletüket tanúsító okmányokat **jövő 1878-ik évi január 15-ig** hozzám annál bizonyosabban beadni el ne mulasszák, minthogy később beérkezett folyamodványok tekintetbe vétetni nem fognak.

Deés, december 19. 1877.

Szarvadi Pál,
alispán.

Alólírt tudatom a n. é. közönséggel, miszerint a „**Triesti Azienda Assicuratrice**” a magyar-osztrák monarchia első és legrégebbi biztosító intézetének (fennáll 1822 óta) kirendelti ügynöke lettem.

Tűz- és jégkár, nemkülönben életbiztosításokat a legmérsékeltebb díjak mellett, saját házamnál — Deésen kis-királyuteza 92. sz. — eszközölök. (1—*)

Egyszerűsmint földbirtokra 1000 frttól bármely összegig, 6% törlesztésre kölcsönöket eszközölök, még az esetben is, ha a birtok meg is lenne terhelve.

Márkovics István.

Országos vásárok megyénkben:

Január 1-től 7-ig.

1. és 2. Alparéton,
2. és 3. Somkeréken.